

№ 67

5. X. 1907 г.

С.Петербург

Миличка Нелли, ето най-сетне, сядам в стаята си, самичек -
 да ти драсна ^{НЯКОЛКО} тялокло реда в затворено писмо. Това исках да направя още онъ ден, когато пристигнах, но неможах, защото едва вчера си намерих стая, дето мога спокойно и по-просторно да типиша каквото мога.

Първото ми впечатление от Петербург бе лошо. След чистия Берлин, с неговите високи здания, дето модерното архитектурно изкуство се показва и в колоните и в целия здания, с една дума - след като бях толкова дълго време в такъв нов, чист град, като Берлин - Петербург ми се видя като провинциален, вехт, посърнал, нито едно ново здание, мръсно по улиците и т.н. с една дума, разочарование голямо. Но, това какво ми трябва, това малко ме интересува.

Още същия ден аз побързах да намеря Ельскови. Намерих ги в една много богато уредена квартира от 4 стаи. Мобели и украсения - сичко говори, че те не се нуждаят и живеят охолно. Жена му много говори за теб. Тя имала такива чудни, приятни спомени от теб, от твоята компания.

След като се нахранихме, тръгнахме с Ельсков да търсим Комисаржевская. Намерхме и квартирата, но тя не ни прие, защото била болна, затова и нея вечершното представление го отложиха и не играха нищо. Потърсихме г. Мейерхольда, намерихме го и сядаме да говорим. Аз си го представлявах човек на 40-45 години, почти с прошарена коса, но той е съвсем млад, наверно не повече от 32 години. Прие ни много добре. Голяма е в секи случай различната между немските директори, режисьори и руските директори, режисьори и актьори. Тук хората са прости, мили, и не тъй студени, както в Берлин. Като му разправих целта на дохождането си,

той положително обеща, че сичко ще се уреди както искам аз, само че той трябвало да поговори с ^Марата Комисаржевская. Днес той още не е можал да говори, но снощи казал на Киров да съм отишел днес на репетиция, което и ще направя. Репетицията ще бъде в 11 ч преди обед. И аз щом се измих тази сутрин, обръснах се и седнах да ти пиша.

Снощи гледах "Пробуждане на пролетта" - Ведекинда. Игра-та не ми хареса. В Каммершийле играят възхитително тази писса. А постановката е чисто Мейерхольдовска. А каква е тя, тази Мей-ерхольдовска постановка, ще ти пиша следуващите път подробно. Бутафория - никаква, декорации прости, прости, като фасул, ри-сувани са по декадентски маниер. Има доста сходство с постанов-ката в Каммершийле, но тук е още по-проста обстановката. Общо-то ми впечатление е това, че този театър един ден може да се обърне на черква, в която актьорите ще бъдат свещеници. Но черкова, такава, както е била във времето на Буда и Иисуса Хрис-та - нещо от което ще се наслаждават много малцина и ще бъде следователно достъпно на няколко групички хора. Освен това, ка-то им видях изкуството, което е много далеч от възможността да бъде примесено у нас, аз мисля скоро да напусна Петербург и да бързам за Москва. В секи случай, ти бъде известна, че до 12 ок-томврий включително аз ще съм тук и ти, значи, трябва да побър-заш да ми изпратиш пътните пари /ако още не си ги пратила/, и не ми пиши писма по-късно от 7 октомврий. До 7 октомврий, но не по-късно, защото тук едвам за 5 дена ще стигнат твоите писма.

Ще видя няколко писси и в Императорския драм. театър и ще замина за Москва. Вчера намерих една моя съученичка, г-жа Се-лезнева, сега артистка в Импер. театр. Днес заедно с нея ще направим визита на нашия професор артиста Давыдов. Ще ти пиша

за тази среща подборно сетне.

Тази вечер в "Комисарж." ще гледам "Жизнь человека" - Киров, още като се запознахме, след 10 - 20 минути почта да се извинява за случилото се между вас в Москва. Той е още хлапак, много епрост нищо артистично няма. Но дано бъде поне добър актьор. Тук в театъра на Комисар. е сценариус с 100 рубли.

Цалувам те, мило пиле силно, страстно, жаднея за твоите цалувки, както прикования Прометей за капка росица в устата.

Целуни Оля и поздрави сички.

Вечно твой Нася